

Beste Jozefa,

Bedroefd maar met diepe dankbaarheid zijn wij hier vandaag met vele samengekomen om afscheid van je te nemen; jij die voor je familie, vrienden, collega's en in het bijzonder binnen onze parochie al vele jaren een vaste waarde was.

In naam van onze parochiegemeenschap spreek ik dan ook graag deze woorden uit:

Je inzet was groot en oprecht gedragen door een geloof, dat niet enkel werd uitgesproken maar vooral werd voorgeleefd.

Met je bezielende aanwezigheid, wist je mensen te verbinden en te bemoedigen. Altijd met een open hart, een luisterend oor en een oprechte empathie voor wie het moeilijk had. Je optimisme en humor werkten aanstekelijk en gaven hoop, ook wanneer de omstandigheden niet eenvoudig waren.

Wat je bijzonder typeerde, was je pragmatische aanpak: geen grote woorden zonder daden, maar een stille, doeltreffende inzet die dingen in beweging bracht. Je zag wat nodig was en nam verantwoordelijkheid; eenvoudig, doordacht en vastberaden.

Muzikaal bijzonder begaafd als je was, stelde je je talenten ten dienste van onze gemeenschap. Met toewijding leidde je het zangkoor, ondersteunde je talloze diensten met muziek en zang, en gaf zo extra kleur en diepgang aan onze vieringen. Ook in de jeugdvieringen wist je met enthousiasme en betrokkenheid jongeren mee te nemen en te raken. We zijn je dankbaar voor alles wat je ons gaf: tijd, aandacht, energie, geloof, warme menselijkheid en dit altijd met een brede glimlach. De sporen die je nalaat in onze parochie zullen blijven leven in de vele harten die je raakte en zullen voortklinken in elke samenkomst, in elk lied dat ons verbindt.

Beste, lieve Jozefa, je laat een leegte achter die niemand kan vullen, en juist daarin voelen we hoeveel je voor ons betekende.

Liliane Marinus